

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Udrag fra HERR PANTHAKAKS HISTORIE

Citation: Ewald, Johannes: "Johannes Ewalds samlede skrifter", i Ewald, Johannes: *Johannes Ewalds samlede skrifter*, Gyldendal, (1969), s. 72. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ewald06val-shoot-idm140353512107248/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Johannes Ewalds samlede skrifter

I Anledning af denne Tildragelse, der var saa smertelig for Mopsen og hans Herre, kan vi ikke undlade at fortælle vore Læsere det, som de ventelig længe har været nysgjerrige for at faae at vide, nemlig den egentlige og første virkende Aarsag til Marquiens besynderlige Character, Kilden til alle de Talemaader om Verdens Ondskab og Daarlighed, som han kaldte sine Grund-Sætninger, og det, som først opvakte den Begjærighed hos ham, der siden blev saa overdreven, den at omgaaes og tale med Ulykkelige Mennesker og Narre — Vi see med en kildrende Fornøjelse at ingen af vore Læsere kan begribe Sammenhængen imellem vor Anledning og vort Forsæt. — Et nyt Beviis paa hvorlidet man kan slutte med Sikkerhed fra Virkningen til Aarsagen, eller tvertimod — Men vi vil ikke opholde dem længere — At denne Herre var faldet paa saa sær en Tilbøjelighed, var, som sagt, ikke fordi han enten var Philanthrop eller nogen egentlig Menniske-Fiende eller nysgjerrig, eller melancholsk; men det var — Vi sætte ti mod en, at de ikke gjettede det endnu — Det var, fordi han fra Ungdommen af var en besynderlig Elskere af Mopsen. Dette behøver en nøyere Forklaring. — ²⁵

Marquien af V*** havde i sin Ungdom været en Tilhørere og en Tilbedere af den store Leibnitz — Denne udødelige Mand var, som bekjendt, den beste Verdens første Triumvir — Wolf og Popc var de to andre — Marquiens lille Nerine, den nydeligste Mops af Verden, forsømte ligesaa lidet nogen af den dybsindige Philosophs Forelæsninger, som dens Herre. — Den kunde i visse Maader siges at fuldende sit academiske Løb, og sine adelige Øvelser ligesaa vel som han, og den fandt sig ordentlig ind paa alle Collegier, paa Ride-Skoelen, Fegte-Boden og hvor der var noget at lære — Thi de kunde ikke afsee hverandre. — Vi kan ikke sige, hvorvit den skulde have bragt det — men ak! —